

[Wilhelm.]

sørger for ved egen drift at blive foreulempet i politivedtægtens forstand, som der står i politimester Lemmings indberetning.

Endelig er der jo også det interessante problem: hvis det nu var rigtigt, at det var blokadevagterne eller demonstranterne, der havde overtrådt politivedtægten — men det påstår politimesteren jo ikke engang det er — hvor findes der så noget som helst sted belæg for at ophæve en hel grundlovsparagraf-79-baseret demonstration, fordi nogle medlemmer — og det er der altså ikke engang påstand om — skulle have overtrådt en politivedtægt? Det vil jeg gerne have at vide.

Den fg. justitsminister (Erling Jensen):

Som det er hr. Wilhelm bekendt, har justitsministeriet modtaget en detaljeret redegørelse fra politimesteren på Frederiksberg i anledning af demonstrationen ved fotofirma Info. Det fremgår af politimesterens redegørelse, at politiet ikke — jeg gentager ikke — har taget stilling til den arbejdsretlige konflikt vedrørende virksomheden. Politiets indstilling var, at der kun ville blive foretaget politimæssige skridt i anledning af demonstrationen, hvis der skønnes at foreligge en overtrædelse af straffelovgivningen, herunder af politivedtægten. Da politimesteren skønnede, at der forelå en overtrædelse af politivedtægten, blev demonstrationen opløst som værende ulovlig. Denne beslutning blev truffet af politimesteren på Frederiksberg, og ansvaret for beslutningen er hans, men jeg er bekendt med, at justitsminister Orla Møller i anledning af en henvendelse fra bl. a. hr. Wilhelms parti i skrivelse af 5. november 1975 har meddelt dette, at han ikke finder grundlag for at kritisere politimesterens retlige vurdering af sagen.

Til slut kan jeg vel citere statsministeren, der den 15. oktober i år fra denne talerstol sagde — jeg citerer Folketingstidende 1975-76, sp. 314:

„... at det, der er foretaget fra politiets side i nat, finder jeg egentlig har været en nødvendig og altså dermed også en rigtig handling...“

Wilhelm (VS):

Jeg skal ikke kunne sige, hvordan statsministeren morgenen efter uden indberet-

ning, uden nogen som helst viden om, hvad der egentlig er sket, kunne erklære, at det var en nødvendig handling, og det interesserer mig uendelig lidt, hvad statsministeren mente morgenen efter om den sag.

Men jeg kan konstatere som handelsministeren, at justitsministeren har modtaget en udførlig redegørelse fra den pågældende politimester. Jeg kan også konstatere, som justitsministeren selv har meddelt pressen; at han ikke har læst denne redegørelse, og det har ikke forhindret ham i at konkludere, at han intet har at bemærke, at han godkender indgrebet, at han i øvrigt synes, det er i orden, og at han ikke agter at foretage sig yderligere. Det er fuldstændig korrekt, som handelsministeren siger, det har justitsministeren stort set skrevet i et brev til de tre partier dateret den 5. november.

Men jeg kan også konstatere, at end ikke dette kortfattede brev på godt en side har justitsministeren gennemlæst, før han satte sit navn under. Det ville have været plat umuligt at sætte sit navn under, hvis han vidste, hvad der havde stået.

F. eks. står der:

„Det er oplyst, at det retlige grundlag for politiets opløsning af demonstrationen den 15. oktober 1975 var, at der fra demonstrationens side skønnedes at foreligge en overtrædelse af politivedtægten.“

Det er muligt, det er en skrivefejl, det er muligt, det bare er en tanketorsk, men det ville i hvert fald være umuligt at underskrive dette nonsens, hvis man havde læst det igennem. Så jeg giver ikke meget for disse justitsministerielle underskrifter på sager, der end ikke er læst, og som man til dagspressen selv erkender ikke er læst.

Så må jeg konstatere, at det ikke er os, der plejer at påberåbe os lov og orden, og vi tror ikke meget på de formaliteter. Men vi synes ikke, det er uinteressant at se, hvordan den fungerende justitsminister og hele det borgerlige kleresi af jurister, der skulle have forstand på disse ting, øjeblikkelig forlader lov og orden, i samme øjeblik det drejer sig om en sag som denne.

Jeg fik, og det vil jeg konstatere, ikke noget svar på mit spørgsmål. Hvis det var demonstranterne, hvis det var blokadevagterne, der havde overtrådt politivedtægten — men ingen påstår noget sådant i indberetningen — hvor er så beføjelsen til at